

*Канд. техн. наук, доцент, проректор з
науково-педагогічної роботи*

В. В. Панченко

Український державний університет залізничного транспорту (м. Харків)

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ КОМБІНОВАНОГО ДИСТАНЦІЙНОГО ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В УКРАЇНСЬКОМУ ДЕРЖАВНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Запровадження воєнного стану в Україні у зв'язку з агресією російської федерації, а також систематичні обстріли критично важливої енергетичної інфраструктури негативним чином впливають на якість вищої освіти. Українське суспільство та освіта зокрема проходять важке випробування на міцність та здатність відновлюватись і розвиватись, незважаючи на важкі реалії сьогодення.

Перехід до дистанційного формату навчання в Українському державному університеті залізничного транспорту з початком війни не став для академічної та студентської спільноти надважким випробуванням, адже під час пандемії COVID-19 науково-педагогічні працівники та здобувачі вищої освіти отримали повноцінний досвід використання інструментів та методик дистанційного навчання. Було розроблено сотні дистанційних навчальних курсів та тисячі тестових питань, створено міцний освітній фундамент на майбутнє. Однак із початком воєнних дій виникла потреба переглянути сформований підхід до дистанційного навчання з метою забезпечення рівноцінного доступу до освітніх послуг здобувачів освіти незалежно від їх технічних можливостей та місця перебування.

У сучасних умовах важливим питанням є побудова дійсно гнучкої системи університетської освіти, здатної швидко реагувати на зовнішні та внутрішні виклики, зменшуючи при цьому негативний вплив на перебіг та якість освітнього процесу.

Комбінований дистанційний освітній процес [1, 2], який поєднує в собі взаємозамінні, різнопланові елементи синхронного та асинхронного навчання з використанням широкого спектру засобів для комунікації каналом «студент-викладач», може стати відповіддю на жорсткі виклики сьогодення.

Повноцінна реалізація такого процесу вимагає відповідних умінь та навичок від науково-педагогічних працівників, які є укладачами дистанційних курсів. Йдеться про застосування тих інструментів, методик та засобів дистанційного навчання, до яких мають доступ здобувачі освіти академічної групи, в якій викладається навчальний курс та пом'якшення, за можливості, системи дедлайнів для студентів.

Зважаючи на стрімку зміну ситуації в країні, критично важливим є постійний контакт між викладачем та студентом через месенджери, соціальні мережі, електронну пошту та мобільний зв'язок з метою постійного моніторингу місця перебування студента та з'ясування ситуації щодо доступу до засобів дистанційного навчання.

Реалізація цього підходу вимагає наполегливої праці адміністрації Університету, Центру забезпечення якості вищої освіти в контексті постійного розвитку цифрової компетентності викладачів, підвищення їхньої професійної кваліфікації як провайдерів якісної вищої освіти.

1. Мусійовська О. Ф. Проблеми впровадження комбінованого навчання у вищій школі України. URL: <http://www.nbu.gov.ua/e-journals/ITZN/em7/content/08mofshu.htm> (дата звернення: 16.10.2022)

2. Collis B., Moonen J. Flexible learning in a digital world: experiences and expectations. London : Kogan Page Limited, 2001. 231 p.